

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010319
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119010319.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 15. 10. 2019 konajúc samosudcom JUDr. Barbarou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného X. F., nar. XX. XX. XXXX v L. L., takto

r o z h o d o l :

X. F., nar. XX. XX. XXXX v L. L., trvale bydliskom V. XX, Y., okres Banská Bystrica, prechodne bydliskom G. XX, L. L.

je v i n n ý, ž e

vykrikoval svojej priateľke F. H., nar. XX. XX. XXXX, výhražné slová, a to že všetko platí on a že majú držať huby, taktiež F. H. začal vulgárne nadávať a tieto slovné konflikty prerástli až do fyzických útokov na F. H. a tieto fyzické útoky boli počas ich vzájomného spolužitia pravidelné, avšak zranenia si nevyžadovali lekárske ošetrovanie,

následne v presne nezistenej dobe počas ich spoločného bývania v prechodnom bydlisku, keď mu F. H. oznámila, že sa s ním chce rozísť, tak sa jej vyhrážal tak, že uviedol, že on povie, kedy sa rozídu a že keď ju uvidí s niekým iným, tak ju zabije, doreže ju a jej deti,

následne dňa 30. 01. 2018 v čase okolo 16.00 h cestou od jej prechodného bydliska smerom do baru Eva na Kyjevskom námestí v Banskej Bystrici, kde mala F. H. pracovný pohovor, jej vykrikoval, že mu má dať peniaze, že chce peniaze teraz, inak ju dokope a zabije,

následne dňa 30. 01. 2018 v čase približne o 17.15 h na chodníku neďaleko autobusovej zastávky na Švermovej ulici, pri OC Európa v Banskej Bystrici, udrel F. H. tak, že jej dal jedenkrát facku po tvári a udrel ju jedenkrát laktom do pravého boku a povedal jej, že keď príde domov, tak ju dokope a uvidí, čo bude, lebo mu nevrátila sľúbenú zábezpeku za byt vo výške 350,00 Eur,

následne dňa 30. 01. 2018 v čase okolo 17.30 h v Banskej Bystrici, na ulici Kapitána Nálepku 5, vošla F. H. do reštaurácie Grosseto v úmysle privolať políciu, vošla do kuchyne, kde spolu s kuchárkou G. D. zavolali políciu a keď to uvidel X. F., vošiel do kuchyne bez povolenia a dal F. H. bez slov facku na tvár, vytrhol jej z ruky mobilný telefón zn. Sony, ktorým volala políciu a rázne jej povedal, že ak mu nevráti peniaze, tak ju dokope a dobije, pričom F. H. celý čas plakala a povedala mu, aby jej už dal pokoj a potom X. F. z miesta odišiel preč aj s mobilným telefónom, čím týmto svojím konaním vzbudil u poškodenej F. H. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, ako aj o život a zdravie jej detí tým, že svoje vyhrážky uskutočnil,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, a taký čin spáchal na chránenej osobe,

dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona,

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnástich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica dňa 18. 04. 2019 podal na súd obžalobu pod sp. zn. 2Pv 60/18/6601 - 65 na obv. X. F. pre skutky právne kvalifikované ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe, ako i výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd dňa 25. 04. 2019 rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 7T/14/2019, voči ktorému podal obvinený odpor voči všetkým výrokom ako aj voči konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, v dôsledku čoho súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie.

I.

Obžalovaný X. F. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. 10. 2019 vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že nie je pravdou, že sa stal skutok, ktorý mu je kladený za vinu. S poškodenou bol aj potom v kontakte, táto mu vyvolávala, vyhľadávala ho, bol dokonca za ňou v Nitre, kde mali aj sexuálny styk. Poukázal na to, že ak pani poškodená tvrdí, že bola fyzicky napadnutá, mala ísť na vyšetrenie a ošetrenie k lekárovi. Obžalovaný sa o poškodenú, i jej deti, staral, platil nájomné, keď boli v nájme na ul. G. Č.. XX, aj jej dlžoby poplatil. Nerozumie, prečo poškodená tvrdí, že ju napadol, že sa jej vyhrážal. Ak by sa jej vyhrážal, nemala dôvod chodiť za ním do väzby, kontaktovať ho, vyhľadávať ho, mať s ním sexuálny styk a podobne. Navyše po údajnom spáchaní skutku poškodená asi tri mesiace bývala u rodičov obžalovaného. Obžalovaný s deťmi poškodenej chodil aj k lekárke, ktorú im vybavil, je pre neho nepochopiteľné, že ak by mal fyzicky napadnúť aj tie, prečo by nebola na to lekárka upozomená. Poškodenej sa nikdy nevyhrážal, že ju zabije, mal ju rád, rovnako aj deti. Nepoprel, že jej vzal telefón, ktorý jej hneď, keď prišla hliadka, vrátil, no fyzicky ju nenapádal, len ju tak šuchol po líci. Do rebier ju nikdy neudrel. S poškodenou nemali konflikty, maximálne sa občas pohádali. Vie, že dňa 30. 01. 2018 poškodená bola v OC Europa vybrať peniaze, on jej chcel ísť oproti, stretli sa pri Okružnej, ale ani vtedy sa jej nevyhrážal. S poškodenou sa zoznámil cez internet, dohodli si stretnutie a na druhý deň sa už nasťahovali do spoločného nájmu na F. N. Y. L. L.. Neskôr sa presťahovali na N.. G. Č.. XX. Poškodená chodila do práce, ako sa jej chcelo, stalo sa aj, že odišla ráno o ôsmej a prišla na druhý deň ráno o tretej v podnapitom stave, obžalovaný sa staral o deti, chystal ich do školy, aj on chodil do práce. Aj teraz pracuje, denne aj šesťnásť hodín, aby všetko utiahol a pomohol aj matke a bratovi.

Svedkyňa - poškodená F. H. vypovedala, že s obžalovaným už nie je v kontakte. Na začiatku vzťahu bolo všetko fajn, no časom sa to zmenilo, začal na ňu veľmi žiarliť, nemohla chodiť do práce, ani vonku s deťmi. Začali sa hádky, spory, obžalovaný žiarlil až natoľko, že keď sa jej na ulici niekto pozdravil, už tam dostala. Z dôvodu nedostatku financií jej potom povolil pracovať, no po návrate z práce jej často vyčítal, že sa kurvila. Ak sa niekedy ozvala, dostala. Nikdy bitky neriešila, nechodila k lekárovi, zranenia neboli

vážne, nejaké modriny. Nemohla sa zastať ani detí, neraz sa stalo, že zavrel dieťa do izby, nemohlo ísť na WC, ani sa napiť. Dospelo to do štádia, že ho chcela vyhodiť z nájmu, za týmto účelom sa aj spojila s majiteľom prenajímaného bytu. Obžalovaný povedal, že z nájmu odíde, pokiaľ mu poškodená vráti zábezpeku zloženú za nájom. Táto zábezpeka však nebola vratná, aj prosila majiteľa bytu, aby ju obžalovanému vrátil, že poškodená ju bude majiteľovi splácať, no neúspešne. Išla s obžalovaným do banky v OC Europa, oklamala ho, že ide vybrať peniaze, aby mu vyplatila tú zábezpeku. Už cestou dostala pár rán, obžalovaný jej hovoril, že ešte uvidí, čo bude doma, vyhrážal sa jej. Oklamala ho, že sa musí zastaviť v práci (reštaurácii Grosetto), aby si dohodla pracovnú zmenu. S plačom vošla do prevádzky, z kuchyne prvýkrát zavolała políciu, no obžalovaný ešte vošiel dnu, uderil ju a vzal jej telefón, ktorý jej nevrátil ani neskôr, vybavila si nové číslo. Počkali na hliadku a šla na políciu. Obžalovaný bol vzatý do väzby, aj ho tam navštívila. Potom zmenila výpoveď, pretože brala ohľad na jeho matku, aj brata a dúfala, že sa zmení. Keď ho pustili z väzby, veľmi jej pomohol, vzal ju bývať k sebe domov. Nakoniec ju jeho matka vyhodila, nemala kam ísť, spávala v stane, deti boli zatiaľ u jej matky. Našli si prácu v Nitre, boli stále vo vzťahu s obžalovaným. Nastúpili spoločne do práce, vyzeralo to byť v poriadku, deti si vzala späť k sebe, našetrila na zábezpeku na nájom. Teraz žije v nájme už vyše roka, sama si ho zariadila, sama si ho platila a obžalovaného odtiaľ vyhodila. Lúbila ho a dlho verila, že sa zmení. Trvala na tom, že pravdivé sú okolnosti, ktoré opísala v trestnom oznámení zo dňa 30. 01. 2018, vo výpovedi dňa 31. 01. 2018 a dňa 08. 02. 2019.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli oboznamované listinné dôkazy

- zápisnica o výsluchu svedka G. D. (č. I. 41 - 42)
- zápisnica o vydaní veci (č. I. 43)
- prepis hovoru na tiesňovú linku (č. I. 49)
- úmrtný list svedka G. D.Z. (č. I. 96)
- trestný spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/79/2017
- výpis z evidencie priestupkov (č. I. 68 - 70)
- správa obce Vlkanová (č. I. 74)
- správa z evidencie zbraní (č. I. 71)
- správa Centra pre liečbu drogových závislostí, Banská Bystrica (č. I. 72)
- správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica (č. I. 73)
- správa Sociálnej poisťovne, Banská Bystrica (č. I. 75)
- odpis z registra trestov (č. I. 122)

II.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe. Chránenou osobou v zmysle § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je blízka osoba.

Prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne, alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti, alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Obžalovaný vo vzťahu k obžalobe vyhlásil, že je nevinný. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní páchanie skutkov popiera, hoci vo výpovediach z prípravného konania ich čiastočne priznáva, no bagatelizuje. Obhajoba poukazovala na komplikovaný partnerský vzťah medzi obžalovaným a poškodenou, existenciu finančných problémov a tiesnivú sociálnu situáciu poškodenej.

Na základe vykonaného dokazovania však súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti, ktorá mu je obžalobou kladená za vinu. Zo spáchania skutku ho usvedčovali predovšetkým výpovede poškodenej, ktoré boli v podstate počas celého konania konzistentné, a ak sa aj v nich vyskytli rozpory, poškodená ich vedela logicky zdôvodniť. Poškodená pomerne podrobne opísala vzájomné spolužitie s obžalovaným, ich vzťah, ako aj jednotlivé skutky. Na druhej strane stojí výpoveď obžalovaného (s mnohými značnými rozpormi s výpoveďami z prípravného konania), ktorý svoju obhajobu postavil na popieraní skutkov, že sa nič nestalo, prípadne si nepamätá, a ak by sa niečo také stalo, svoju obhajobu namieril na aktívne konanie poškodenej, teda ak jej aj niečo urobil, ona je tá, čo mala absolvovať predovšetkým návštevu lekára. Zranenia, ktoré utrpela poškodená však neboli takými,

že by si nutne vyžadovali lekárske vyšetrenie, ošetrovanie, alebo liečenie. Nie každý fyzický útok smerujúci voči osobe iného si automaticky vyžaduje lekárske ošetrovanie a rovnako neznamena, že niekto bol fyzicky (či inak) napadnutý len vtedy, ak vyhľadal lekársku pomoc.

Rovnako zo spáchania skutku obžalovaného usvedčovala aj výpoveď G. D. z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, pretože svedkyňa v priebehu konania zomrela. Pri ostatnom spáchanom skutku však bola osobne prítomná a opísala ho v podstate zhodne ako poškodená. Tiež uviedla, že poškodená sa jej často sťažovala, že sa jej partner vyhráža, že nemôže nikam chodiť a bije ju aj deti.

Dôkazom o tom, že skutok bol spáchaný a že ho spáchal obžalovaný je aj prepis záznamu hovoru na tiesňovú linku zo dňa 30. 01. 2018, z ktorého vyplýva, že poškodená telefonovala na políciu, pretože sa jej priateľ X. F. vyhrážal.

Obžalovaný a ani jeho obhajca počas trestného konania neoznačili a nežiadali vykonať dôkaz svedčiaci v prospech obžalovaného, v prospech jeho obhajoby. Ako už bolo uvedené, obžalovaný sa v rámci svojej obhajoby správal pasívne, domnieval sa, že práve poškodená má preukázať spáchanie skutkov, pretože on nič neurobil. Počas hlavného pojednávania neustále poukazoval na to, že poškodená ho aj po skutkoch kontaktovala, že s ňou mal sexuálny pomer, čo zrejme malo preukazovať, že sa skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu nedopustil. Hoci jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní bola takmer úplne v rozpore s jeho výpoveďou z prípravného konania, pričom tvrdil, že len tá z hlavného pojednávania je pravdivá, aj tak pripustil, že poškodenú „šuchol“ po líci, ale nebolo to nič vážne. Ak sa aj náhodou „rozčúľil“, tak príčinu zadala poškodená svojím správaním. Obžalovaný seba prezentoval ako osobu, ktorá je starostlivá, finančne zabezpečuje poškodenú a jej deti či ich bývanie a poškodená nepracuje, nezvláda výchovu jej detí a stane sa, že sa vrátila aj v podnapitom stave. On by mal byť teda ten „dobrý a zodpovedný“ a poškodená „ľahkovážna a nezodpovedná“. Takáto obhajoba je však v rozpore so zisteným skutkovým stavom a v konečnom dôsledku si aj obžalovaný sám odporuje. Zo skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu, vyplýva, že spolužitie obžalovaného a poškodenej bolo od začiatku problematické. Ako uviedla poškodená, spočiatku nemohla pracovať, pracoval len obžalovaný. Pracovať začala, keď im chýbali finančné prostriedky. Z uvedeného vyplýva, že sám obžalovaný „sa postaral“ o to, aby poškodená nepracovala, lebo jej to nedovolil. Nemôže potom následne všetko vyčítať poškodenej a obhajovať sa tým, že ona mala konať aktívne. Prezentoval, že sa staral aj o jej deti, tiež však poukázal na to, že sa stará aj o svojho mladšieho brata. Obžalovaný má však (podľa jeho tvrdení) aj dvojročné dieťa, ku ktorému však otcovstvo doteraz nepriznal a hoci seba prezentuje ako osobu, ktorá neholduje alkoholu, ktorá pomohla poškodenej z jej ťaživej sociálnej situácie, v čase, keď sa začal stýkať s poškodenu, musel opustiť matku svojho dvojročného syna, o ktorú sa ale teraz chce starať. Súdu neprináleží hodnotiť a posudzovať obžalovaného v kontexte jeho osobných pomerov, avšak s ohľadom na prejednávánú trestnú vec, na jej charakter, aj takáto konštatácia jeho osoby poukazuje na jeho pohľad, čo je pre neho morálne a správne, avšak to sa nemusí automaticky zhodovať s bežným ponímaním morálky a správnosti. Práve jeho postoj a správanie sa k poškodenej, ktorej zakazoval i pracovať, poučal ju o starostlivosti o maloleté deti, naplňa znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania. Obžalovaný je žiarlivý, dominantný, čo prezentoval aj na hlavnom pojednávaní, keď opakovane pripomínal, že poškodená ho chodila navštevovať, bývala u jeho matky, mali spolu sexuálny styk, a to všetko po tom, ako bol vo väzbe v tejto trestnej veci, následne z väzby prepustený a bol určený termín hlavného pojednávania v tejto trestnej veci. Ďalšie tri skutky sa udiali v priebehu jedného dňa (30. 01. 2018), nemôže obžalovaný tvrdiť, že poškodená mala konať, keď jej tak bolo s ním zle. Lenže poškodená konala, pretože práve v ten deň podala trestné oznámenie. Obžalovanému nebránilo konať v rozpore s právnymi predpismi ani na verejnosti, či už pre obchodným centrom alebo v reštaurácii.

Z dokazovania teda vyplynulo, že obžalovaný odo dňa 08. 11. 2017, kedy bývali obžalovaný s poškodenu v spoločnej domácnosti, sa k nej nesprával tak, ako by sa dalo očakávať, tak ako je to medzi dvoma blízkymi osobami bežné. Napriek tomu, že obaja žili v skromnejších sociálnych či finančných pomeroch, nemôže byť dôvodom pre to, že je tolerovateľné vulgárne nadávanie, slovné konflikty, fyzické útoky. Nie je ani tolerovateľné, aby jeden z partnerov určoval tomu druhému, ako bude s ním žiť, či sa s ním rozíde alebo nie, ako sa má starať o deti. Nech je spolužitie dvoch osôb akokoľvek temperamentné, nemôže prekročiť mieru únosnosti, prekročiť beztrestnosť. Súd mal za preukázané, že obžalovaný určoval chod domácnosti, pretože len on pracoval, on ju financoval, avšak na druhej strane on sám poškodenej bránil pracovať, lebo je žiarlivý. Jeho žiarlivosť a dominancia sa prejavovali aj ďalej a to v

tom, že on povedal, kedy sa rozídu, on teda určoval, čo je pre poškodenú a pre nich „správne a vhodné“ a tiež sa prejavovali v tom, že poškodenú nielen „šuchol“ po líci, ale je dal facku, udrel ju do boku a ďalej vo svojom konaní pokračoval aj v reštaurácii Groseto, kde jej dal ďalšiu facku a zobral jej mobil, o čom svedčí výpoveď svedkyne G. D. a tiež prepis hovoru na tiesňovú linku. Obžalovaný pri tomto svojom konaní smerujúcom voči poškodenej zároveň verbálne prejavil, že ju dokope, dobije, zabije alebo doreže ju aj jej deti.

Zhodnotiac vyššie uvedené, bez pochyb vyplynulo, že obžalovaný z hľadiska objektívnej stránky konal tak, že sa poškodenej vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to u nej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie, pretože sa bála, že svoje vyhrážky aj uskutoční. V čase skutkov pri tom bola poškodená jeho družkou - chránenou osobou. Takisto obžalovaný sa aj na mieste prístupnom verejnosti fyzicky dopustil hrubej neslušnosti tým, že poškodenú napadol. Obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty a dopustil sa pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona - spáchanie činu na chránenej osobe (blízka osoba - družka) a tiež prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, zo spáchania ktorých ho aj súd uznal vinným, pretože neboli zistené ani okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť (nepříčetnosť).

III.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti dopustil ôsmich priestupkov, pričom v piatich prípadoch sa dopustil priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. V rámci týchto priestupkov napríklad počas vzájomného konfliktu s L. mal fyzicky napadnúť L. L. tak, že do nej mal strčiť, následkom čoho spadla na zem, úmyselne „od nervov“ rozbil sklenené výplň na dverách rodinného domu L. L., mal fyzicky napadnúť H. L. tak, že ho mal pästou udrieť do tváre, čím mu však nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie a podobne.

Z odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky je zrejmé, že obžalovaný má dva záznamy, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V prípade druhého záznamu, bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/79/2017 zo dňa 23. 10. 2017, právoplatným dňa 11. 11. 2017 odsúdený k trestu odňatia slobody podmienene na 1 (jeden) rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 (dva) roky (t. j. do 11. 11. 2019).

Obcou Vlkanová, v ktorej má obžalovaný nahlásený trvalý pobyt, nie je bližšie hodnotený, pretože povahové vlastnosti nie sú obci známe, obžalovaný však nepožíva alkoholické nápoje ani iné návykové látky a jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Pri rozhodovaní o treste, akým je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť, súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona. Ďalej súd vychádzal z okolností prípadu, jeho následku, z možnosti nápravy a osobných pomerov obžalovaného a skúmal aj existenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. Súd vzal do úvahy existenciu jednej príťažujúcej okolnosti, a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Poľahčujúcu okolnosť súd nezistil. Pretože skutok, ktorý je úmyselným trestným činom, obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, musel súd ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona. Preto súd uznal vinu obžalovaného a odsúdil ho k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Podľa § 41 ods. 1 prvá veta Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V prípade obžalovaného F. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 360 ods. 2 písm. a) Trestného zákona vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný skutok umožňujúcim obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov až tri roky. Pretože pri prevahe pomeru príťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu, súd ukladal trest v rozmedzí 16 mesiacov až tri roky. Zohľadňujúc okolnosti prípadu, jeho následky, ako aj osobu obžalovaného, súd

uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby majúc za to, že takto určený trest je zákonný a správny, zodpovedajúci účelu trestu z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na jeho výkon do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia berúc do úvahy aj § 48 ods. 4 Trestného zákona, pretože súd je názoru, že náprava obžalovaného bude dostatočne zabezpečená aj v ústave na výkon trestu odňatia slobody s miernejším stupňom stráženia a ani pre zabezpečenie ochrany spoločnosti nie je nevyhnutné, aby bol obžalovaný zaradený do ústavu s prísnejším stupňom stráženia.

Poškodená si nárok na náhradu škody neuplatnila, súd preto o ňom v adhéznom konaní ani nerozhodoval.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli.

Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.